

გამოდების ცხარე დღეებია. უნივერსიტეტის ყველა კოხტში დაბნული შეშაბა. განსაკუთრებით სტუდენტთა სამკითხველ დარბაზში აგრძობს ეს დარბაზის თანამშრომლები შეუსვენებლად ემსახურებიან სტუდენტებს, დღოდღე მათ კარგ შედეგს მიაღწიან.

სურათში: პირველი კორპუსის სამკითხველ დარბაზის თანამშრომლები სტუდენტთა მომსახურების დროს.

ფოტო ბ. ბაბუნიაძე

გამომსახურებელი პირობები

კომუნისტური მშენებლობის ამოცანების მოახლოებას მალაქალიფიციურ სპეციალისტებს, რომლებიც დაფუძნებული იქნებიან თანამედროვე ტექნიკის შექმნის და კვალიფიკაციის მიღწევებში.

სწორად ამატოვებენ ფაქტორებს დიდ ურთიერთობა აქვეყნა მძიმდარე სასწავლო წელს სტუდენტთა სასწავლო აღმზრდელითი მუშაობის ორგანიზაციის გაუმჯობესების საქმეს. ქაშის ფაქტორებს ზამთრის სავალი სესიები ორგანიზებულად დაწესებული პირველსტადიის პირველ კომპლექსს აბარებდნენ არაორგანიზებული მათში (აღნიშნულ ხელშეწყობით პროფ. ი. მოციხელი) ამ საგნში გამოცდა ჩაატარა 77 სტუდენტმა, რომელთაგან ფრთხილ შედეგებს მიაღწია 18-მა.

შემდგომად სავალი სესიებზე კარგ წარმატებას მიაღწია 11 სტუდენტმა, რომელსაც სასწავლო 4 საფარი ქაშის სტუდენტებმა და ქაშისუფლებმა. მათგან: ვ. ვაჩაშვილი, შ. სამხარიაძე და სხვებმა ფრიად წარმატებით დაამთავრეს გამოცდები.

III კურსის მე-7 კვლევაში, სადაც პირველად 25 სტუდენტი, 12 ფრიადლოპირი და 13 კარგადანი (ცხადგებელი რ. ციციანიძე, კურსბურთის მღვიმე ნ. ნოზაძე).

სამართლო წარმატება ვერ გამოიჩინა III სტუდენტთა IV კურსის ისეთ სპეციალისტებმა, როგორც: კ. კვიციანიძე, კ. კვიციანიძე, რომლებიც კარგად გამოცდებში დასრულდნენ. კვლევი ზარამი სტუდენტის ბუნებას ატოვია. დეტკი კი ფაქტორად არგება. ავტორში მან ფრიად მშვენივრად იანგადაამუშავა დროს, იანგადაამუშავა დროს, სადა არის აქ სტუდენტის პასუხისმგებლობა.

იქნებ ნათელი გვიხატებო, რა არის მიზეზი მისი ასეთი წარმატებისა? ნათელი თენიშეულის დარჩენა მხოლოდ ერთი გზა: მომავალი მანერ თვადებული შრომით გაამართლოს ავტორს თვეში მომავალი დროს.

ბ. სხნაძე,
ქაშის ფაქტორების პარტიზონის მიღწევი.

დღის სიხარული

—სხვის პატარების აღზრდას ვაძლიერებდი მთელ ჩემს დროს და ვერ მოვიკლებდი, რომ საკუთარი შვილისთვის მიმეცია ჯეროვანი ურთიერთობა, ვი თუ არ გამიპაროლოს ცხოვრების ამ დიდი გამოცდის დროს, — წუხდა დედაწინადადებულმა პედაგოგმა, მრავალი თაობის საყვარელი მასწავლებელი, ხელვაჩი და შემოქმედი აღმზრდელი ნინო ალადაშვილი.

დღის გულსწრული ამოცანაა. ნელიმ ოქროს მდელიე დამთავრა სტალინის სახლობის თბილისის პირველი საშუალო სკოლა და უნივერსიტეტს მიაშურა. მან წარმატებით ჩააბარა მისაღები გამოცდები და ამდღეს დასაღები ცერემონია ეტეხება და ლტერატურის ფაქტორების ინგლისური ენის სპეციალისტის I კურსის სტუდენტია.

პატარა ნელის აღზრდის პროცესში მართლად დააკლდა დედის ხელი?

ნელი ყოველთვის გამოირჩეოდა შრომისმოყვარეობით, თავმდაბლობით, ზრდილობითა და შორსმხედობით. დიდი ინტელიგენცია და ნებისყოფა გამოიჩინა ამ პატარა ნელის კალმა წყალსა და საზოგადოებრივ საქმიანობაში. მან სკოლაში თითქმის ყოველ მოსწავლის სახელი მოიხატა, იგი მასწავლებელთაგან საყვარელი და საამყო გოგონა გახდა.

განა მართლ მასწავლებელთათვის? ნელით ათი წლის განმავლობაში გვიან შეიზარა შეძინა, დაამტკიცებ შეცნობდნენ ერთმანეთს პატარა და ერთმანეთსაღმადილ სიყვარული და პატივსცემა გაკეთვი საშუალო სკოლის კედლებიდან.

ნელის ოჯახშიაც ბევრი საქმე ჰქონდა. სკოლაში პატარებზე ზრუნვით ვართულებ დედის ძალიან ცოტად არჩებოდა საკუთარი ოჯახისთვის (ალბათ იმიტომაც შრომობდა დედის გული, შვილს ხელი ხომ არ

დავაკელიო), მაგრამ ოჯახს განა მზრუნველობა აკლდა? ნელის პატარა მარჯვენა ყველაფერს ეფარებოდა, ყველაფერს ახრებდა.

ოქროვან კალამად ქალაქში უნივერსიტეტის უცხო გარემო, გულსწრული მისი დედა, რომელიც დასაწყისში, მდინერების მშვენივრად მისაქენ საველ ბილქეც წარმატებითა გამოიჩინა დღეები წინ არის.

განა დააკლდა დედამ შვილს თავისი ნაკლი მასწავლებელი? არა, შრომის შედეგად, საქმიანობის სიყვარული გრძობდა მისცა და მტკიცე ნებისყოფა გამოუმუშავა, ახლა კი ხარბობს დედის გული, იღვავა შედეგად სიყვარული. ღირსია ნელი, ის მართლად დედის იმედია.

დღემ საკუთარი მშობლივ ერთი შვილი არაქა ქვეყნას, მაგრამ პატარა ბევრი აღზარდა მან საშობობა, ამ საქმეს შეეძლო თავისი ახალგაზრდობა და გონი. თვეში ჩამოიკვთავა თვადებუი საკითხის შეჯამოვარად გამოერთოს...

ამდენი მხარხარა და სიყვარულს მომიტევა ახალგაზრდა დედა.

მ. შანიბაშვილი

რა პრის მიზეზი?

ნათელი თენიშეულის პასუხი მიიღება გამოცდებზე მოწინაა. მისი კლასის დარბაზში იქნა შედგენილი სასწავლო საგნები — ფრანგულში — ფრანგი ნინოსი მიღებამ არსებითად გადამწყობა მისი უნივერსიტეტში ჩარიცხვის საკითხი. ნათელსაც ვარაუდობდა მისი ნათელი გარემოები განსწავლავდა. ალბათ, უნდა იქნებოდა კარგი სტუდენტის სახელი ქვეყნაში. შეველი იგი, მისი წარმატების შესახებ გაუთვლი ნათელს-მეგობრებს. ყველაფერს მას იგი შეიფერებდა და იამაშებებდა. მაგრამ, როგორც ჩანს, ერთი რამ დაიკარგა ნათელს: წარმატების მოსაწყველდ შრომისა საჭირო, თვადებული მუშაობა, არა გაყენდა ერთ ადგილს და მისაღები გამოცდებზე მიღებული ფრიადი დამტკიცებლობა, არამედ ყოველდღიური მუშაობა. სანაწარმო, შედეგები ან და-

ფუყანა და პირველსაც აესიებე სწორედ საკუთარი სავალი — ფრანგი ენაში — ნათელი თენიშეულის კლასის არადამამუშავებულზე შედეგად.

ამაჟად ის შეუდგება მტკიცებას, რომ საკარნაოდ მუშაობდა, მომხადებელი გავიდა გამოცდაზე, მაგრამ არ გუფართობდა. ყოველი ზარამი სტუდენტის ბუნებას ატოვია. დეტკი კი ფაქტორად არგება. ავტორში მან ფრიად მშვენივრად იანგადაამუშავა დროს, იანგადაამუშავა დროს, სადა არის აქ სტუდენტის პასუხისმგებლობა.

იქნებ ნათელი გვიხატებო, რა არის მიზეზი მისი ასეთი წარმატებისა? ნათელი თენიშეულის დარჩენა მხოლოდ ერთი გზა: მომავალი მანერ თვადებული შრომით გაამართლოს ავტორს თვეში მომავალი დროს.

ბ. სხნაძე,
ქაშის ფაქტორების პარტიზონის მიღწევი.

გვერდები შემოგვალადა მე და იასეს

ნათელის არდაღებების პერიოდში ქართული ენის კათედრის მიერ მიღებული ვიდეო მითათუშებო — ლექსიკონი ნინოების შესატყვისად. პირველსაც სოფელ იმალში ასეთ სურათს წიგნიქოდა:

ინოვაციადივი ვ. ჰოტიტელის რედაქციის მიხედვით მიმართული ფიქსისათვის — მერ შენი ერის შეილი ხარ? თუ შენს ძველ სლოგანთან ერთ-ერთ ენობაში აღებდა მინაწილ შეხებითა შრომის შედეგს შევები ჩაკეტილი დედაც კი და ერთი კლასი ბერიაცივი. — ევე მდგომის იმალისუფლება შენიშენს: რად ჩვენ ვგახსოვს, ისე სასაბურთო სასაუკეთესში მემამა დედასი იგი და ახლაც ძველ ხელთა განახსენა... ეხიზობის ვადლებიან შემდეგ ყველანი სოფელში წაუდინენ, მეც ნელი ნაბიჯით მათ გავყევი.

მოლოცე იან სასიური წამოშეუიანისაბურთო შეგატე... იქნებ ის ბარწყინება ბიჭების თვალს, რომ ცინი-ფორტე აიბებდა მისი ხსენ? — იანე ვაღიბდა და თამბაქო მისოვია. სიგარეტი გავაწედი. კლასი გვერდით მოლოცე ჩამოშეუიანისა. ზედად ვადაც ვეურბენდი სოფელ იმალის, რომლის სახლებს სიბის სასურებებიც სარკესაფით მიწინაყინდრენ... ერთხან ვფლდით და იგარეუბნის ვაიბებდით.

— ალბათ შენი ის ხარ... ვაბედი დღისთვის დაღვევა იანე...
— მსებობი?
— პო, მსახობი.
— არა ძია ისე.
— მანა?
— თბილისში ვწავლობ მეტიკ ვეობარი, მაგრამ საუბედროდ იასეს პირველ ვერაფერი ვაგაგებენ, თუ სად

წავლობდი და რას. მოხუცი ვაიცი, როცა ვაიცი, რომ მე პირიქით ვეყვი სოფელ ფარსიდან.

გატყობდი იასეს ჩემთან საუბარის უნდობა და დაწევა უხერხულბობა, მე კი მისაღები მოკრძალება ნების არ მამლავდა, ძალი დამტანებია შეუიბებობა.

— აჰ, როცა უტყობ ვინცე მოდის, შერ ხომ იცი — მან ბევრიც მდინარე, ყველა ჩალაცის ექმეს: ზოგი ტყეებში დაძებდა, ზოგი, კიალუქს იჭრის, ვინ ჰოუხებში ქვის ნატეხებს აფრთვებს. ერთხან შენი ხნის ჯეღობა მთელი თვევითა მოიარა და ერთი ცხენის სახალ-პალაქ-ბუბუკის წაიღო თან. შარშანწინ კიდევ ერთი, ქალკიდან მოსული ქალი ინახებდა და ზღაბებებს იჭრდა. მეორე შელუკებები ჩაიჭრა, ნე-ტელი, შელუკებები მინც რაღა ეშმაკად უნდობდა — ჩაიკინა ისეც და განაგრძო — დადიოდა. გვეყოხებოდა და იჭრდა, მაგრამ ქალადმი დაძებული არ მინახავა.

— აჰ, როცა უტყობ ვინცე მოდის, შერ ხომ იცი — მან ბევრიც მდინარე, ყველა ჩალაცის ექმეს: ზოგი ტყეებში დაძებდა, ზოგი, კიალუქს იჭრის, ვინ ჰოუხებში ქვის ნატეხებს აფრთვებს. ერთხან შენი ხნის ჯეღობა მთელი თვევითა მოიარა და ერთი ცხენის სახალ-პალაქ-ბუბუკის წაიღო თან. შარშანწინ კიდევ ერთი, ქალკიდან მოსული ქალი ინახებდა და ზღაბებებს იჭრდა. მეორე შელუკებები ჩაიჭრა, ნე-ტელი, შელუკებები მინც რაღა ეშმაკად უნდობდა — ჩაიკინა ისეც და განაგრძო — დადიოდა. გვეყოხებოდა და იჭრდა, მაგრამ ქალადმი დაძებული არ მინახავა.

— აჰ, როცა უტყობ ვინცე მოდის, შერ ხომ იცი — მან ბევრიც მდინარე, ყველა ჩალაცის ექმეს: ზოგი ტყეებში დაძებდა, ზოგი, კიალუქს იჭრის, ვინ ჰოუხებში ქვის ნატეხებს აფრთვებს. ერთხან შენი ხნის ჯეღობა მთელი თვევითა მოიარა და ერთი ცხენის სახალ-პალაქ-ბუბუკის წაიღო თან. შარშანწინ კიდევ ერთი, ქალკიდან მოსული ქალი ინახებდა და ზღაბებებს იჭრდა. მეორე შელუკებები ჩაიჭრა, ნე-ტელი, შელუკებები მინც რაღა ეშმაკად უნდობდა — ჩაიკინა ისეც და განაგრძო — დადიოდა. გვეყოხებოდა და იჭრდა, მაგრამ ქალადმი დაძებული არ მინახავა.

— ალბათ, ძალიან ბევრი ლექსი იცი, ძია ისეც შევაწევტე მე.
— მანა, დიდიდენ თვალსიკამდრე რაე ვიხარა არ შემომლევა. — თავ-მამწონედ შემოხვდა ბერიკაცმა.
„თვალსიკამდრე“ — ვეფრობ მე, დღეს

ორჯერ თქვა, ნამდვილად შეზინდებას ნიშნებს. ან კარგია, რომ ცოცხალი-ლეკსიკონი შენებდა. მოდი გეჩრ ლექსები ხურჯანს მოგხსნი მოხუცს და მეზე ლეგანდებსა და ძველ თქმულეზებსაც მეტყვის. ისეც უფრო ახლოს მიუერთობდი, ქალადმი და ვანქარი მოვიმარებოდა და ეტყობოდა:

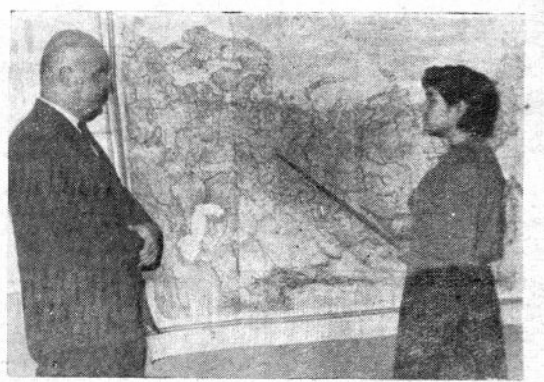
— მე სწორედ იმიტომ ვარ მოხუცი, რომ ლექსები და ძველ ამბები ჩაიჭრა იქ ცოტა ვიჭრე.
— ავი ფარსმანელი ვარ? — ვაიცი და ისეც.

— პო, ფარსმანელი და სწორედ იმიტომ მე გამოგზავნეს.
— ჩვენი მამაპაპის ლექსი არ უნდა დაეკარგოს, მათი გადნახანევიც უნდა იყოფილი იქნებოდა მართკი იქ, ქალკე-ში წავლა კი არაა საკმე. შერ თუ გინდა ჩაიჭრე, ვიცი მინც პირაფერში ჩამოყენებს.

— რატომ?
— რა ვიცი, — მზერის აინება იანე, — მაგრამ მე მინც ვეტყვი, ეს ომერი სიბერე თორმე... ჰმა რა. მთქმდეს როგორც სოციალური, ვინდობდები მეგრად სიმღერაც მომხატვებმა, მაგრამ ლექსის თქმაც გულს მომხსნა, ძველი ამბების თბობა და გახსენება კი სისხლს მარტყვებში ამიღებდები და ასე მგონია, ავი წლისა გეშენ შევსრულიდი... ხომ იცი, როგორ უნდა ჩაიჭრა?

— ვიცი.
— პო, თუ იცი, ისე ჩაიჭრე, როგორც მე ვეცნობ, თორც, თუ შენებრად შელამაშ-შეუიბებობ, ვე რაღა ჩვენი ნათქვამი იქნება.

— ანუთ ამ ბერიკაცმა ისეც იცი,

ეკონომიური ფაქტორების II კურსის სტუდენტმა სხვა სავანებთან ერთად სახეობა ეკონომიური ეკონომიური გეოგრაფია ჩააბარებ.

სურათში: II კურსის სტუდენტი თ. ციციანიძე გამოცდას აბარებს ეკონომიური გეოგრაფიაში დოც. ვ. ბურჯანაძეს.

ფოტო ბ. ბაბუნიაძე

როგორ უნდა ჩაიჭრა? — ვაიცი ვი.
— ლექსები გონად ვიხარა, არა?
— პო ლექსები, ძია ისე, ლექსები ისეც უთხოვედი კიდევ მოქანა სიგარეტის ირგვლივ თოვლიან მუქებს მოკლავა შერა, რომელ ამისილუნება და დაიწყო.

— დიკოსი მოიღა დიდი, ჩვენც მსგავსი მოლოდინზედა აღარ მოგვეწოდებოდა.

— ალბათ ახალ-ახალი სიტუაციები ათეული წლის განმავლობაში შეიქმნა ჩემს ხანაწილებში.

— სავანაში ვართულებ, მე და ისეც ბევრად სადამის ბინდი შემოგვკარგებია. აი, ისეთი სადამის ბინდი, როგორც თვეში იცის ბილქე.

ვალირიან სულაშვილი,
ეკონომიური გეოგრაფიის II კურსის სტუდენტი.

სხენებ ვაღდან კარხელ დატყვიონ ლეგის ტარები, ჩვენი მსგავსი მოლოდინზედა აღარ მოგვეწოდებოდა.

— ალბათ ახალ-ახალი სიტუაციები ათეული წლის განმავლობაში შეიქმნა ჩემს ხანაწილებში.

— სავანაში ვართულებ, მე და ისეც ბევრად სადამის ბინდი შემოგვკარგებია. აი, ისეთი სადამის ბინდი, როგორც თვეში იცის ბილქე.

ვალირიან სულაშვილი,
ეკონომიური გეოგრაფიის II კურსის სტუდენტი.

